

CAP

VERNELL

Nº 22

Capdepera-Cala Rajada

Octubre 82

POLITICA? SÍ

Les pressions que casi tots els d'aquesta casa hem rebut per integrar-nos en algun grup polític local no han estat petites.

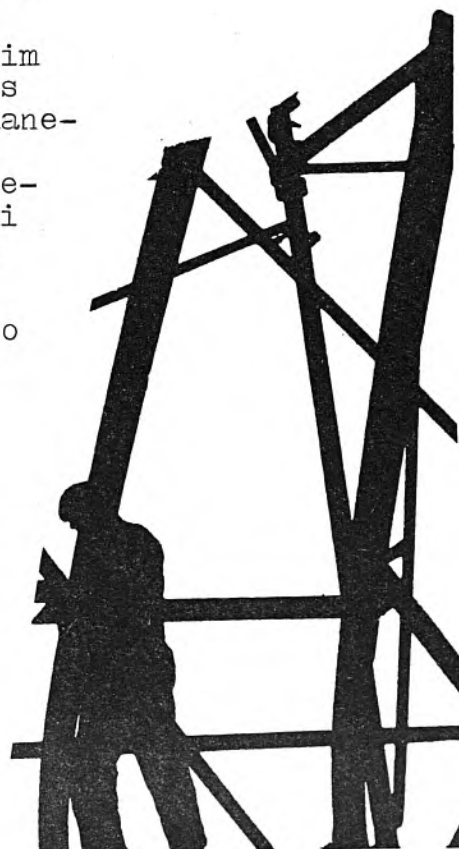
N'estam contents de que hagin pensat que volem treballar per al bé del poble; això encara mos responsabilitza més.

Quedi ben clar el nostre respecte i encoratjament pels qui volen realitzar una tasca política dins la disciplina d'un partit.

No creim en la neutralitat política i manco en el desinterés; tots actuem "políticament".

Amb la mateixa claretat deim que la política de partit no és l'única. Hi ha moltes altres maneres de treballar per al poble. L'important és que cadascú, atenant les seves circumstàncies i possibilitats, no estigui mans plegades.

Déu i altres vulguin que no arribi de cop la tardor !!

PES CAP QUE CREMA

Tantes me'n diguis, sols que no em feris. Molta estimació a lo nostre, però lleven l'arena del Munt-gros (o se diu Na Blanca, ¿què importa el nom quan es destrossa?) amb la mediació de gent del poble i permissos oficials. A tres persones significades les hem demanat: ¿Què penses com a gabbellí del problema de l'arena del Munt-gros?

PERE LLABATA

1) Primer vull dir que allò no és el Munt-gros; es diu Na Blanca. L'any passat Coexa se'n va dur a Sa Font de Sa Cala i a unes platges artificials de Cala Millor arena del Munt-gros i, fins i tot del torrent; i ningú digué res.

Fa uns mesos l'associació El Farralló digué que l'Agulla necessita arena i es feren gestions per treure-ne del Munt-gros, però Mines digué que no. Després es va demanar un permís a l'Ajuntament per agafar-ne de Na Blanca i ho va autoritzar.

Una vegada treta l'arena per dur a l'Agulla, i ja que no feia mal a ningú, el senyor digué que podien treure quatre duros i explotar-ho un poc tenint en compte que el camp no treu res. Es va donar la concessió per transport i treure-la a N'Antoni Vilanova i a En Sito Moragues, de Muro i Sa Pobla. Jefatura de Minas va donar autorització per treure-ne uns 13.000 metres cúbics. Tenen tots els permissos legals que han de tenir.

- ¿Quina part de responsabilitat hi tens tu?

Jo he intervingut en l'assumpte perquè s'han hagut de posar en contacte amb l'apoderat del senyor. I com que el meus sogres són els "amos" de Son Jaumell, he estat jo el qui ha hagut de fer les passes.

PAGO BARBON

1) És una indecència, no hi ha dret. És trepitjar els sentiments del poble; és un atemptat contra la natura, un atemptat ecològic.

- ¿Qui són els responsables?

En Martí Ferriol, advocat del munt, demanà permís per fer-ho i li concediren ja que la majoria dels membres que formen la permanent creien que era per traslladar arena del Munt-gros a altres bandes, però dins la mateixa finca.

Jo personalment, quan hi havia lo del windsurfing, allà pel vint de juny, li vaig dir al batle que se'n duïen arena. Em mirà, sorprès, i, dient que tenia moltes feines, se'n va anar sense contestar res.

Aquesta sorpresa mostrada per En Salvador no era real, ja que uns dies després, a una reunió oficial tenguada a l'Ajuntament, En Pere Llabata va dir que d'un temps abans hi havia compromeses un parell de camionades per a unes platges noves de Cala Millor o Cala Bo na, no ho record exactament.

Me pareix que amb això ja he con-
testat a totes les teves qüestions,
¿no és ver?

SALVADOR MOLL

1) Pens que l'arena del Munt-gros
és arena de les platges de Cap-
depera. No ha de venir gent de fo-
ra poble a fer l'agost amb una co-
sa tan valuosa, tan escassa i tan
hermosa com l'arena del Munt-gros.

- Diuen que, amb l'excusa del

windsurfing, quan era hora de
aturar-ho no ho feres...

No crec de cap manera que tenguí
coincidència una cosa amb l'altra.
Perquè, de esser així, també hi hau-
ria el perill de aturar la màquina
municipal; i, per descomptat, la
màquina municipal no es va aturar
en cap moment.

Pel que fa a aquest tema, aquest
Ajuntament està disposat a fer i em-
prendre les accions que siguin ne-
cessàries per a aturar-ho.

grumallons

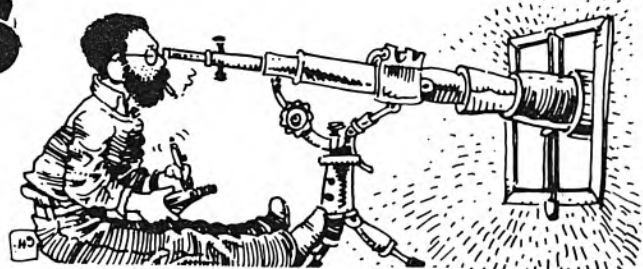

- Pareix que teniu problemes amb
l'Ajuntament...

MIQUEL BESTARD. PAU VIDAL. TONI
SASTRE. JOAN BENNASSER. ERIKA WENZEL

Pareix esser que l'Ajuntament ha
aprovat la llicència per tirar en-
davant tot el Polígon de Cala Lli-
teres, deixant els apartaments ja
existents encorralats de ciment.

Noltros tenim recursos presentats a
l'Ajuntament i al Consell. L'Ajunta-
ment mos va contestar que, quan
s'hagués de donar la llicència de

parcel·lació mos donarien audiència
com a recurrents.

Tenim la impressió de que mos tro-
bam davant fets consumats; i de que,
sense tenir en compte els nostres
drets, mos volen encaixonar sense
tan sols deixar-nos un pas per als
cotxes.

L'Ajuntament ha ignorat aquella pro-
mesa d'escoltar-nos a l'hora de do-
nar llicència de parcel·lació

LLOCS DE VENDA

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria. Plaça de l'Orient.
- Llibreria Escolar.
- Llibreria. Cala Rajada.
- Llibreria Quart Creixent. Ciutat.

plaça des sitjar

FERMAR CAPS Pareix que l'Associació de veinats El Faralló ja té emparaulada la compra del teatre Principal de Capdepera per catorze milions. Els compradors volen que els partits locals es comprometin a tornar-los donar la concessió de les platges l'any que ve. ¿No seria més normal que es comprometessin a acceptar el deute que ocasioni la compra del teatre si el Faralló perdés l'exploatació de les platges?

ARRIBAT El camió Pegaso, de 16 tones, isotèrmic, de la Confradia de Pescadors de Cala Rajada ja és aquí. Que l'omplin moltes vegades!

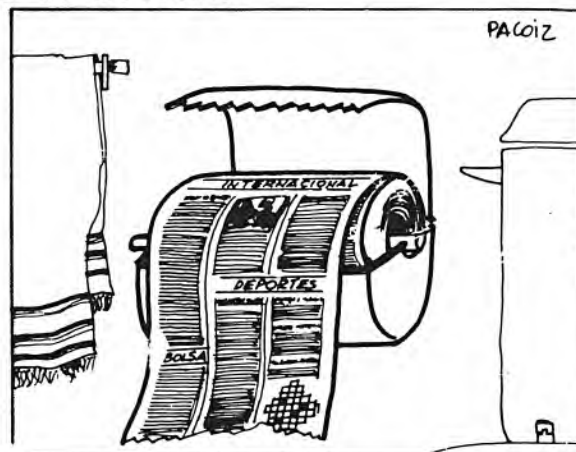
INEVITABLE Ja hi ha un parell de rajoles rompudes en els murals de la Plaça de la Constitució... ¿Vos imaginau què passà amb els jardins de Ca'n March el dia que passin al poble? ¿Com podem fer estimar el Castell, les rajoles, els jardins, les platges, el Munt Gros, els pins, les farolles, etc. a petits i grans?

POLITICA Si el setembre va començar amb el temps remogut, l'octubre ha remogut els polítics. Dia primer AP feia un mitin en el Recreo i el CDS reunia simpatitzants en un sopar a Artà. El 6 En Joan Fuster Lareu reunia empresaris a Cala Rajada. L'horabaixa del dia 11 els candidats del PCIB contestaven preguntes a la Plaça de Capdepera i el mateix vespre la UCD feia un acte electoral. Això sense comptar les visites, promeses, ensabonades, moixonies i tot lo que vos pogueu imaginar per fer clients.

DESGRACIA Són molt freqüents els accidents de circulació durant l'estiu, però pocs feren tant els sentiments populars com el que hi hagué el diumenge, 10 d'octubre, prop de Sos Carbons. Xocaren dos cotxes i la jove artanenca Catalina Ginard quedà morta a l'acte. Els altres ferits, tres, es van recuperar.

ANIVERSARI Les comunitats de monges Franciscanes de Cala Rajada i Capdepera celebraren amb una Eucaristia i una festa molt senzilla el vuitè centenari de Sant Francesc d'Assís.

JA HO VAL Abans de vendre-ho als moros, els propietaris de Son Jaumell l'oferiren a l'Ajuntament per la mòdica quantitat de tres dòlars i mig el metre... Feis números i veureu. Si no anam errats es tracta de devers un milió de metres.

ESCOLA Vos podríem dir que la nit del primer d'octubre entren a l'escola de S'Alzinar, suposam que els de sempre, però això ja no és notícia. Trobam més interessant donar-vos els noms dels mestres que hi ha enguany a les nostres escoles.

S'Alzinar: Directora, Antònia Mas. Tutor 8A, Francesc Bibiloni. 8B, Antoni Sureda. 7A, Ana Rodríguez. 7B, Miquel Martí. 6A, Francesca Bergas. 6B, Josep Ll. Adrover. 6C, Gaspar Aguiló. 5A, Joan Llull. 5B, José López. 5C, Rafael Cruz. 4A, Ana M. Alguacil. 4B, Apol·lònia Rosselló. 3A, Antònia Fornés. 3B, Bernat Llabrés. 2A, Joana Arbona. 2B, Antonio Rodrigo. 1A, María L. García. 1B, Joana Reinés. Pàrvuls, Antònia Calafell i Hermínia Rossell.

Cala Rajada: 4º Jaume Perelló; 3º Daniel Boch; 2º Ma. Perpetua Pérez; 1º Isidro Boné. Pàrvuls: Rita Lloret i Marina Regueiro.

plaça des sitjar

DESTROSSA Els cans mataren ovelles a Son Jaumell i els amos n'han trobades sis de degollades. Entre els cans, les paelles i els camions no hi deixaran res en aquest paratge tan hermós!

CULTURA? L'Associació de Veïnats El Faralló, de Cala Raja da, ha convocat els representants dels distints grups que tenen alguna activitat organitzada (ball, coro, teatre, música, etc.) oferint-los la possibilitat de sol·licitar alguna ajuda econòmica i donar idees a l'Associació per fer activitats. Tothom havia de presentar les peticions que volgués.

Al cap de vuit dies ja es manifestaren criteris molt distints: Uns demanaven ajudes concretes, altres expressaven la gratuïtat de les seves activitats, altres suggerien que es compràs el teatre de Capdepera... També noltros, Cap Vermell, presentarem la proposta que trobareu en aquest mateix número.

No són pocs els qui sospiten que darrera tot això hi ha una jugada política-econòmica: la concessió de les platges l'any que ve.

Frases n'hi hagué per a tots els gusts: "Això pareix Da. Elionor". "Això pareix bienvenido Mr. Marshall". "Lo primer que hem d'aclarir és què entenem per cultura". "El qui canta és perquè vol cantar, el qui balla perquè vol ballar; no importa donar-los doblers per això". "El problema de cultura no són els doblers, el problema és aferrar-s'hi i fer feina". "Jaume, si tu fas festes i fas coses, la gent ho veurà. Però, si comences en el matadero a fer preguntes i acabes en els rentadors, no hauràs aclarit res". "¿Que mos podeu garantir que l'any que ve mos podreu donar 20.000 pts.? - ¿Tu que pots garantir que seràs viva? - Secretari: si mos posam en aquest pla, podem tancar el llibre. - Si tenim tot això estès, és una manera de tenir la concessió de les platges més temps".

Idò?!

PROPOSTA DE CAP VERMELL A LA CONVIDADA DEL FARALLO

- 1) Consideram molt positiu que una entitat com la vostra es preocupi de la promoció de la cultura.
- 2) Una primera acció cultural consistiria en animar altres entitats locals a prendre una determinació semblant a la vostra: Associacions de veïnats de Son Moll, Font de Sa Cala, Canyamell, Fundació March, Escoles, Ajuntament, endemés dels grups ja convocats.
- 3) Formar una gestora o grup d'animació cultural on tots hi estiguin representats.
- 4) Aquest grup programaria i animaria unes tasques culturals de forma més continuada i a llarg terme. Encara que s'hauria de pensar millor, en podrien ésser exemples:
 - a - Organitzar un treball d'estudi sociològic del nostre poble. Això faria possible unes activitats dels nostres estudiants, una presa de consciència de la gent del nostre poble de la pròpia realitat; els polítics podrien sebre què pensa i què vol la gent i quines necessitats té, etc.
 - b - Activitats que ajudin a prendre consciència de les nostres arrels: Conèixer els treballs gràcies als quals ha pogut viure el nostre poble. Donar a conèixer els valors de les nos-

tres manifestacions populars de cultura (ceràmica, construcció, festes, llegendes, etc.). Donar a conèixer (també, amb delicadesa, als forasters) les nostres realitats artístiques i culturals (llengua, història, costums, poesia, pintura, audiovisuals, llibres, etc.).

c - Mostra i promoció de lectures adaptades a les diverses edats dels nins i joves.

5) Convidam a no fer una "cultura d'escenari" per a un públic passiu i incult. La vertadera cultura és que el poble sigui el protagonista del seu propi creixement.

6) Aquest mateix grup d'animació cultural podria marcar els criteris per ajudar a grups que treballen en el nostre poble i tenen necessitats.

COMUNICATS

Sr. Director de la publicación mensual "CAP VERMELL":

Le agradecería que tuviese la amabilidad de insertar, como carta de un lector, el siguiente texto.

PERSPECTIVA DE CONTAMINACION

Como es de dominio público, hace cosa de dos meses empezó a comentarse, acentuándose desde entonces, un Proyecto municipal de dotación de servicios a la zona de Son Moll - Sa Pedruscada, que comprende los de agua potable, saneamiento, alumbrado, asfaltado, apertura de nuevas calles, pavimentación de algunas de éstas - con terrazas, y algún otro de menor importancia.

Respecto a dicho proyecto existen entre el público dos criterios opuestos; unos consideran que está bien y otros consideran que no debería ejecutarse tal como está concebido.

Mi propósito no es el de hacer, ahora, un análisis o emitir un juicio sobre las dos tesis dispares, pero sí quiero referirme con interés a uno de aquellos servicios, el de saneamiento, y llamar la atención general sobre las derivaciones que tendría su implantación.

Este es el asunto: Se prevé en aquel proyecto una red de alcantarillado que, abarcando la citada zona,

terminaría en el "Caló de Sa Pedruscada". Y al llegar a este punto aflora una circunstancia inaudita: no se sabe qué hacer con las aguas fecales. A esto no lo supongo gratuitamente; está escrito. Lo dice el autor del proyecto en alguna parte del voluminoso expediente. Luego añade que el tratamiento de aquéllas será objeto, en su día, de otro proyecto. Y sobre esto se levanta un interrogante: ¿Cuál será ese día? Ni remotamente puede fijarse; lo mismo puede pensarse que tardará unos cuatro años, como manifestó el mes anterior el Sr. Ingeniero, como muchos más. Y mientras corre el tiempo, una de dos: o se usa o no se usa la red. En el primer supuesto, tendríamos que "Es Caló" y sus inmediaciones se convertirían en vertedero de las inmundicias, con insoportables y permanentes malos olores y un muy peligroso foco de contaminación. Y si no ha de utilizarse dentro de un plazo previsible, ¿a qué vendría construir ahora una red de la que puede prescindirse?

Veamos. Tratándose de zonas de bajo índice de edificación, como es el caso de la que nos ocupa, la Ley del Suelo aconseja que en lugar de red de saneamiento se construyan fo-

sas sépticas particulars. Claro es tá que un consejo puede ser tomado en cuenta o no, pero cuando se da desde un texto oficial es porque se considera ventajoso. Y entonces, -- ¿por qué no seguir la recomendación? Es obvio que ésta representa una solución sencilla y menos cara que la complicada y más costosa de una red general que, como se dijo antes, implica graves riesgos y largas demoras. Y, si a pesar de todo, la Administración opta por llevar a cabo la implantación de la repetida red, opino que de ningún modo debería hacerlo mientras no se disponga de una planta depuradora.

Teniendo en cuenta lo que acabo de exponer, apelo encarecidamente al vecindario en general para que a

poye en la forma y donde proceda, el punto de vista esbozado, pues directa o indirectamente a todos nos afecta; que cada uno piense en la pes tilencia que a menudo se percibe en Son Moll a causa del vertido de aguas fecales al mar y en la contaminación que, inevitablemente provoca; hagamos todo lo que podamos para evitar que ésta aumente y no dejemos de anhelar que sus aguas recobren la pureza que antaño tenían.

Y de modo especial, solicito del entusiasta elenco de ecologistas -- del municipio, que colaboren eficazmente en la tarea de soslayar una nueva agresión a la Naturaleza.

"UN AMIC DE SA PEDRUSCADA"

L'ESVORANC Joan Rai

Faula, farsa i realitat

Veniu, milords; veniu, turistes, pintors, badocs, col·leccionistes, a visitar l'establiment.

Encara en queda un remanent a col·locar, d'antiga glòria; encara queda un poc d'història d'un bell país tret a l'encant...

Amarga és la sàtira d'En Miquel dels Sants Oliver, i encara més amarg és veure que se va repetint tots els dies. Tot es tret a l'encant; tot, i, a més, per un no-res. Un dia els homes, alienats per la cobdícia, per l'especulació, per la bogeria dels doblers, faran mal bé el que tenim al poble de més sagrat, de més estimat...

Un dia...

El crit ha estat pegat.

Un crit sorgit del fons de l'ànima del poble. I, com repetit per mil ressons, corr de boca en boca, escanyant gargamelles, pels carrers, pels cafès, per les botigues, pels cantons...

- MOS PRENEN EL CASTELL !!!

Totes les mirades se concentren en el puig. !I és ver!

Tot el puig és un muntatge com per una pel·lícula de ciència ficció. Grues i més grues semblen desafiar el cel. Pales mecàniques, corretges transportadores, compresors, excavadores, bastiments, homes i més homes amb cascs protectors de color morat, trafec de pedres, soroll infernal de màquines, pols, bogeria desfermada d'uns homes que porten la cartera en el lloc del cervell.

En principi tothom queda astorat. No se pot, o no se vol, creure que tot allò sigui real. És un malson que traspassa les fronteres de l'enteniment. És una sacsada que va més enllà de la realitat possible. És la bogeria mateixa. Gairebé no pot donar-se fe a lo que veuen els ulls. Esbaldregar el Castell és un acte vandàlic. És... NO. No pot ser veritat.

Però és veritat. La maquinària funciona a tot ritme.

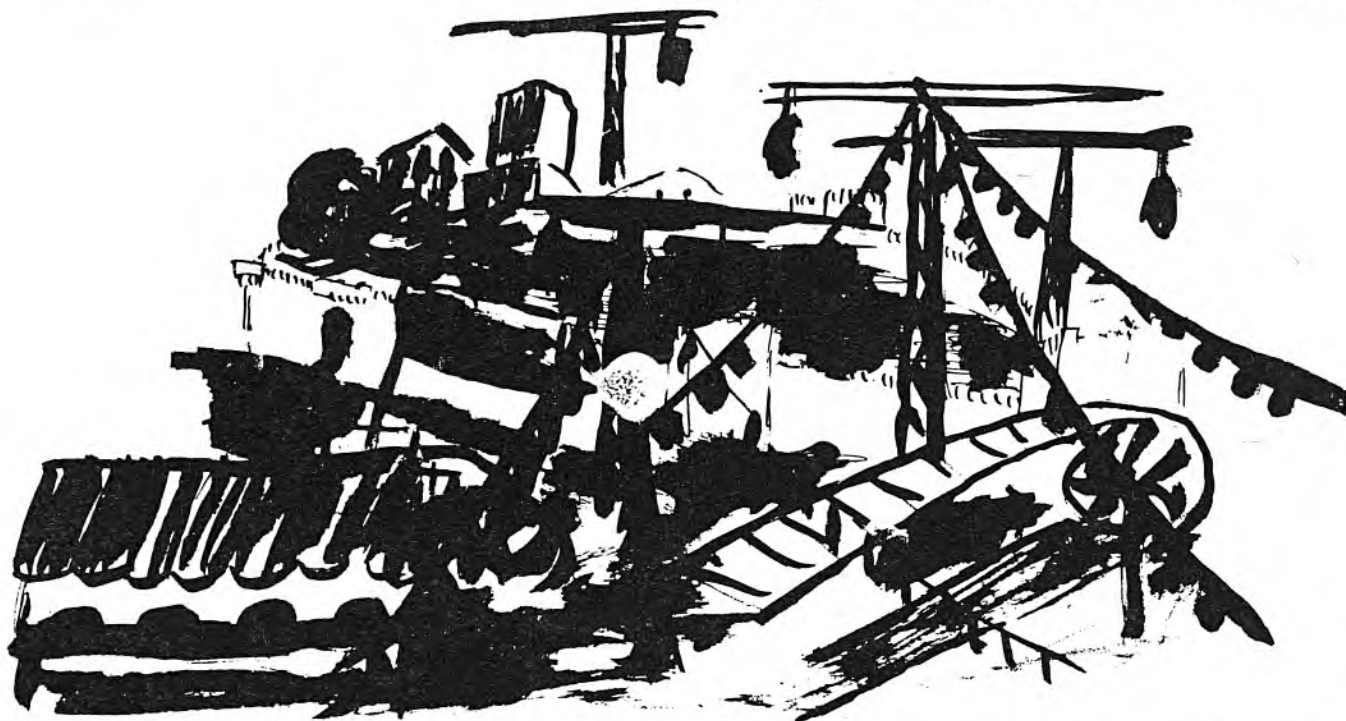
Dins el poble se fan algunes protestes, amb timidesa, porucs de ser presos per beneits.

Alguns, amb la comoditat que dóna el cotxe, pugen a mirar la feta.

Uns altres s'acomoden a la butaca, davant la televisió, i se'n foten de que el rompin o no el rompin, al Castell, no l'han de mester per viure.

I mentres tant, els grans camions, de gran tonatge, un rera l'altre, com una processó de cuques del mal dels pins, s'emporten, esbocinat, tot el pedreny del Castell.

- Però, ¿què en fan del Castell?
- ¿Per què el s'emporten? - un altre.

- Diuen que el munten, peça per peça, vora una platja de Ciutat, com atracció turística - contesta un altre que tot ho sap.

- És per estoviar combustible. Comentaris a rompre.

Els comentaris prest hi emboliquen l'Ajuntament, per tot allò de que les corrioles vagin llatines.

Uns aventurers sense arrels pugen a disfrutar de l'espectacle. Uns firers aperduats hi arranegen llurs negocis: Bunyols, patates fregides, tómbols, jugarois...

I, per fer-ho més atractiu, hi pen-gen banderetes i paperines de colors, i música sincopada i forta per combatre amb el soroll dels motors. Sembla una festa.

Uns regidors, que se senten ferits, investiguen dins els arxius.

Paperots capgirats, documents desplaçats, instància per aquí, còpies per allà, revolta i confusió.

Conclusió: el robatorum és legal.

Legal de tota legalitat.

No hi valen escaramusses ni histerismes, ni revoltes, ni combats...

Hi ha un permís, de poca importància, concedit per l'Ajuntament. No és res. Per canviar unes pedres. Però que ha donat peu a uns altres

permissos d'uns altres estaments superiors.

L'Ajuntament acorda aturar l'obra. Se notifica. Res. Se torna notificar. Res. S'hi posen dos municipals de guàrdia. Amenaces. Res. Se canvia el torn de municipals. Però, davant l'amenaça de ser esclafats pels grans camions, reculen i se retiren.

Continua la disbauxa. El trafec de pedres no s'atura. Els capatassos donen ordres. Els firers criden llurs mercancies. L'empresa espolsa els badocs. Munten un servei de protecció amb cans rabiosos. Els

firarers, cua baixa, migren espan-
tats. S'afuen els cans als que vo-
len fer fotografies. La gent s'ho
mira amb ulleres de llarga vista,
temorencs d'acostar-s'hi. I, poc a
poc, però amb tota la pressa i l'e-
ficàcia de que és capaç la nova
tecnologia, muntat als lloms dels
nous monstres de la carretera, de-
sapareix el Castell i el puig que
el sostenia, per ser plantat a un
paisatge llunyà.

Al poble li queda un buit.

S'ha romput l'equilibri natural.
I en l'hivern, els temporals de
tramuntana atupen amb ferotgia les
cases i els carrers del poble,
perdut el redòs del puig del Cas-
tell.

Qualcú pensarà que estic contant
una història de ciència-ficció,
que això és la invenció d'un cer-
vell malaltís, que això és impossi-
ble. Però, ¿què més voldria jo?
que aquesta empresa fos irrealitza-
ble! Però...

Una cosa està passant, molt pa-
rescuda, que ens dóna a comprendre
que la contarella no és despen-
tada.

¿Hauríeu pensat mai que ens po-
drien prendre el Munt-gros? ¿Que
podrien emportar-se'l a contrades
llunyanes?

¿No?

Idò el mos estan prenent!!

I cal dir que tan patrimoni nos-
tro és el Munt-gros com el Castell.

I cal dir que si el Munt-gros és
propietat d'un senyor, també el
Castell ho és.

I cal dir que, davant la cobdí-
cia d'omplir-se les butxaques to-
tes les reflexions cauen dins un
sac foradat.

I cal dir, també, que la "exces-
siva ingenuïtat", per emprar les
seves pròpies paraules, si hagués
d'emprar les meves seria més
coent, d'uns polítics que varen
creure llegir entre retxes, a l'ho-
ra de concedir el permís, que la
transmutança de sorra se faria dins
la mateixa finca, va ser poc refle-
xionada.

I cal dir, encara, que el trafec
de sorra, se fes dins la mateixa
finca o fora del nostre terme, su-
posava, en principi, el que els
ecologistes anomenen per rompuda
de l'equilibri natural. Suposava
anar en contra de les lleis que la
natura té establertes. I suposava,
també, posar la sorra al servei
d'uns interessos econòmics. I supo-
sava, en definitiva, sacrificar un
patrimoni del poble en bé d'uns in-
teressos creats.

I aquí és on clamen amb tot el
tràgic dramatisme els versos que
encapçalen aquest escrit:

Encara queda un remanent
a col·locar, d'antiga glòria;
encara queda un poc d'història
d'un bell país tret a l'encant...

¿Què pot fer el poble davant un
fet consumat?

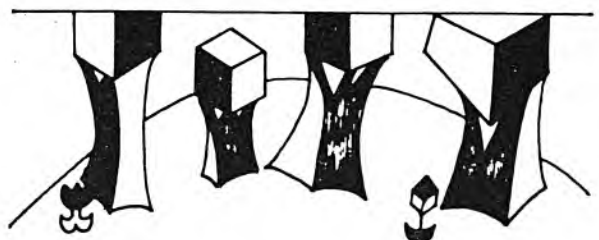
¿Què pot fer el poble per salvar
aquest remanent, aquesta antiga
glòria, aquest poc d'història de
que mos parlen els versos?

¿Sortir al carrer?

¿Revoltar-se?

Jo diria que no hi ha més que u-
na revolta possible: La revolta
cultural.

Perquè tots i dada un puguem
prendre consciència dels nostros
drets i dels nostros deures, com a
persones i com a ciutadans. Orga-
nitzar-se per fer reviure una ver-
tadera cultura popular i no deixar
que ens resolguin els problemes no
més els especuladors i els polí-
tics. I fer realitat el somni d'En
Paul Fort: Una gran rotllana de
mans estretes al voltant del poble,
si tots els homes ens volguessim
donar les mans.

El mallorquín tiene una flexibilidad que viene de muchos siglos. Es un modo de ser, Y, aunque a mí un turista me parezca idiota, brutal o primitivo, los mallorquines todavía siempre tienen la flexibilidad, la tolerancia de dejar vivir también hasta a un turista.

Es más agradable esta flexibilidad que la dureza de la cabeza de los alemanes. Esto es mucho más desagradable y, además, peligroso. Con un mallorquín yo siempre puedo entenderme fácilmente. Cuando yo vine de Alemania, la primera vez, espontáneamente yo he dicho: "aquí es mi patria", "aquí es mi casa", "aquí estoy en mi país". Yo me sentía mucho más en mi país aquí que en Alemania.

¿QUE CLASE DE LITERATURA CULTIVA
VD.?

Yo empecé con lírica, con poesía, cuentos y piezas de teatro. Después, unas oportunidades y evoluciones del tiempo en Alemania, me empujaron hacia un camino donde yo originariamente no tenía intención de ir: agitación política y crítica. Durante unos años yo escribía columnas en una revista progresista; columnas que tenían mucha resonancia en Alemania hace diez años. Después de unos años yo volví otra vez a mi origen. Escribo críticas o análisis sobre novelas nuevas en el "Stern", por ejemplo, o en la radio. Escribí cuentos, no velas y escenas para el teatro, satíricas. Críticas cáusticas.

Escribí un libro sobre el tratamiento de las palabras. Es una crítica sobre la lengua de los periodistas alemanes. Esto ha tenido una gran resonancia y ahora muchas veces me invitan las universidades o escuelas de periodismo u otros sitios a hacer discursos sobre este tema. La lengua alemana también me preocupa mucho en mi trabajo, la lengua misma.

ERNST ALEXANDER RAUTER viu a un xalet de Cala Gat, damunt la mar, però amb freqüència agafa el cotxe i es fa Mallorca dins. Estima Mallorca i els mallorquins; i, malgratament, cap de les dues coses ja no es poden trobar a la vorera de la mar. Conversar amb aquest alemany és molt agradable i sovint et trobes com davant un mirall; t'ajuda a retrobar les arrels.

VD. HA CONOCIDO NUESTRA ISLA ANTES DEL ESTAMPIDO TURISTICO. ADEMÁS, TENEMOS ENTENDIDO QUE PREPARA UN AMPLIO REPORTAGE (40 páginas) SOBRE MALLORCA PARA UNA PUBLICACION ALEMANA...

Tú has visto "GEO", ¿no? La publica el mismo grupo de "Stern".

¿DONDE SITUARIA A "STERN" EN EL ARCO POLITICO?

Liberal. No es de la izquierda, ni mucho menos de la derecha. Liberal, no quiere herir a nadie, quieren ganar dinero...

En la revista "GEO" participan los mejores fotógrafos del mundo. Y ahora ha empezado a producir una nueva serie, con cubierta azul, y serán monografías sobre un tema. Hay un número sobre Moscú, hay otro sobre Nueva York y el cuarto o quinto será sobre Mallorca.

Una monografía sobre Mallorca y algo sobre Menorca. Yo haré la masa del texto, la parte principal, pero también habrá un texto de un redactor científico sobre la geología de la isla; después, quizá, un texto de un periodista que vivió aquí durante tres semanas como turista de Neckerman; un turista auténtico. Pero el texto salió muy cáustico y quizá no vamos a publicarlo... El turismo es difícil alabararlo.

Después tendremos una parte que llamamos de servicio. Yo tendré tres textos: el principal, luego un reportage sobre los pescadores de Cala Rajada y después yo haré un texto sobre una familia antigua de Mallorca, que llegó con Jaime I. Alguien tiene que escribir un artículo sobre la cocina mallorquina; tiene que ir por varios restaurantes y engordar con la cocina mallorquina y escribir sus impresiones.

¿QUE RASGOS DESTACARA EN SU VISION DE MALLORCA?

Estoy en la página 28. Hasta ahora escribía sobre cosas que oía sobre contrabandistas. Después escribía mucho de la prehistoria, talayótica, post-talayótica. De los romanos. También las impresiones subjetivas de mi parte, lo que yo he vivido.

¿CUALES SON ESTAS IMPRESIONES?

Yo vine por primera vez el octubre del 57. En Cala Rajada había solamente El Cortijo, Son Moll, Ca's Bombu y El Castillo y nada más. Tal vez unos bares. Yo tenía muy poco dinero: tenía que vivir durante todo el invierno de 400 marcos; hoy viviría medio mes con esta cantidad.

Yo no quería trabajar como un empleado, yo quería escribir mis cuentos, mis cosas. Alquilé una casa "Casa Forteza", al lado del Puerto Cala. Entonces era más pequeña, pagué 28 marcos al mes (1.200 pts.). Todo era cemento, y muchas arañas, y cucarachas... estaba muy asustado. Tenía que educarme, cambiarme, formarme para vivir en estas cir-

cunstancias. Era un trabajo muy duro para mí. Yo escribía mis páginas, dos cada día. Hoy sólo escribo una, pero vale diez veces más que lo que valían aquellas. Yo estaba completamente solo durante todo el invierno.

Después se me acabó el dinero y tenía que hacer algo. No podía ganar dinero con mi escribir todavía, muy poco. De vez en cuando enviaba un cuento a un periódico o una revista, pero no daba mucho dinero. Luego yo trabajé como conserje en El Castillo durante el verano. Esto era muy duro, porque venían tantos turistas, y además tantas turistas..., y yo miraba hacia la playa ¡y allí estaban tantas mujeres inconquistables para mí! Porque yo tenía que estar en la oficina como un pájaro en la jaula. Esto era durísimo. Yo tenía libre a partir de las ocho de la noche y comenzaba el trabajo a las ocho de la mañana. Pasaba muchas noches sin dormir bastante, era una vida muy dura. En invierno escribía otra vez y vivía del dinero que ganaba en verano; también daba clases. Enseñando la lengua alemana aprendía más rápidamente la lengua española.

Después no volví otra vez hasta el año 63.

¿HA CAMBIADO EL MALLORQUIN DURANTE ESTOS AÑOS?

Sí, sí! Antes el carácter mallorquín era más auténtico, ahora se ha adaptado a las influencias del extranjero. Es otra mentalidad.

Por ejemplo: me parece que antes los mallorquines eran menos conscientes del aspecto económico de la vida; ahora piensan como los alemanes, como los ingleses, como los franceses. Piensan qué gastan, qué ganan, cómo van a gastar lo que ganan; y antes esto no tenía tanta importancia.

Hay una palabra, "alienación", esto es lo que ha pasado con las personas. Ha comido un poco de la personalidad mallorquina esta evolución turística. Ellos se adaptan a la evolución que existe en todo el mundo; la diferencia entre mallorquines y alemanes se nivela, todos volvemos a ser los mismos, uniformes, standard. Esta es mi impresión.

¿QUE OTRAS PINCELADAS OFRECE DE MALLORCA EN SU REPORTAGE?

El título será: "El país detrás de las bambalinas". Yo no hablo del turismo, de la fachada, de la costa; muy poco. Yo hablo del interior. Muchas páginas tratan del pasado. Voy a buscar la primera Mallorca que encontré. Yo quiero enseñar a los turistas que hay otra Mallorca; que se preocupen del país que hay detrás de las bambalinas, detrás del escenario. Mi intención es también una intención didáctica: no solamente quiero confesar, sino influir; quiero mostrar a la gente que viene por aquí y se comportan como asnos que vale la pena abrir los ojos, vale la pena mirar en vez de quedar en la playa todo el día asándose.

¿A VD. LE HA RESULTADO FACIL ENCONTRAR ESTE PAIS QUE QUIERE MOSTRAR?

Sí, claro! Solamente tienes que quitar la piel de quinientos metros en torno de Mallorca, de la costa; como una salchicha. Quitas la piel de quinientos metros de la región costera y ya no tienes la misma Mallorca. Los quinientos metros de la costa son el escenario turístico, y, detrás, ya cambia el mundo completamente. Esto es lo que quiero mostrar al lector. Hay dos Mallorcas.

¿CREE VD. QUE AL MALLORQUIN QUE VIVE EN LA COSTA ES NECESARIO ENSEÑARLE YA ESTA OTRA MALLORCA?

Me parece que sí, porque se acostumbra a las tonterías turísticas. Según mi juicio, la gente aquí se adapta demasiado, se doblan, pierden demasiado en favor a los tontos de vienen. Por ejemplo: la gente del pueblo ya no puede dormir porque muchos turistas por la noche cantan, gritan, hasta las cuatro o las cinco de la madrugada. A esto no hay derecho. Yo no veo a nadie que impida a estos burros comportarse como se comportan. La policía no reacciona. La otra noche yo no podía dormir porque a las tres de la madrugada sonaba música por toda la bahía. Y nadie para estas cosas.

Hay un bar de Martínez, un andaluz que vive 18 años ya por aquí, un hombre que no quiere ser un millonario, no le interesa estropear se por el dinero; él ha escrito en la pared exterior de su casa: "Aquí también se habla español". Me gusta cuando en la carretera veo un letrero que dice: "Palma", lo han borrado y escrito: "Ciutat". Quizá demasiado pocas veces.

(A cassette cerrada comenta la mala política migratoria que se ha seguido).

Mallorca parece un "turmix", se pierde mucho, es una lástima. Yo agradezco a Dios cuando encuentro una persona que tiene dificultad en hablar castellano, o cuando yo veo sobrasadas auténticas, o cuando puedo beber vino de Felanitx, o de Binissalem, porque las características auténticas desaparecen. Es una lástima, pero será inevitable.

¿ES PESIMISTA CARA AL FUTURO DE MALLORCA?

Sí. Bueno, yo en todas las cosas soy dos personas: soy optimista y soy pesimista. Creo que la opresión de las características baleáricas crecerá una fuerza en contra de esta evolución. Va a despertar la mente oposicional de la gente.

¿ESTAMOS A TIEMPO?

Es difícil juzgarlo para mí, pero yo veo posibilidades, por lo menos. Hay señales. Yo conozco el trabajo de Climent Garau. Creo que el PSM ha ganado el 14 % en la isla, lo que me parece demasiado poco, pero considerable. Es una fuerza. Puede ser que en los decenios próximos sea atractivo para la gente participar en este proceso de defender sus características nacionales. Podría ser atractivo para muchas personas. Hay posibilidades, pero la fuerza económica es muy grande. Todas las personas que ganan directamente por el turismo son traidores a la cultura nacional; por fuerza. Y cuanto más ganan tanto más traicionarán sus características autóctonas. Creo... creo.

VD. SIEMPRE HABLA MUY DESPECTIVAMENTE DE LOS TURISTAS. EL TURISTA ALEMAN QUE TENEMOS AQUI, ¿PUEDE

CONSIDERARSE EL TIPO NORMAL DE ALEMAN O NO?

Esto es más complicado que la política todavía. La gente que viene por aquí cambia en el camino. En Alemania no se comportan de la misma manera. Aquí tienen la licencia de dejar la forma, de hacer lo que quieren. Este es un aspecto.

El otro aspecto es que, aunque se es diferente en Alemania, no representa a Alemania tampoco. A mí me parece que la gente que viene por aquí es la gente de un nivel bastante bajo. Yo tengo una desventaja que vosotros no tenéis: vosotros no entendéis las tonterías que dice la gente cuando pasa por este muro. Yo entiendo cada palabra, y esto es una desventaja muy grande; por esto yo me complico la vida. Yo no puedo aislarme de lo que pasa detrás de este muro, porque yo entiendo demasiado. Un español que no entiende alemán oiría palabras sin importancia, pero yo entiendo y, según lo que oigo, me parece que la gente es bastante primitiva.

Además, me parece que también viene mucha gente que está en el paro; que tiene bastante dinero para pagar el viaje hasta Mallorca porque no cuesta mucho (400 ó 500 marcos para quince días). La mayoría de la gente gasta más quedándose en Alemania, moviéndose por la casa. Esta gente tiene tiempo, no sabe qué hacer, y se va al país más barato. Lo más barato todavía es Mallorca. Y, claro, los hoteleros sufren bajo esta presión, porque los conciertos internacionales presionan bastante. Esto se nota en el servicio, que los hoteleros no ganan nada; no tienen el margen bastante grande.

FINS AQUI LES PARAULES D'UN ALEMAN QUE UN BON DIA VA LLEGIR A "DER SPIEGEL" UNS REPORTATGES EN CONTRA DE RUSIA I SE N'ANÀ A TREBALLAR A SIBERIA PER COMPROVAR SI A RUSIA HI VIVIEN 266 MILIONS DE BENEITS, CRIMINALS O MALALTS. PERÒ DE TOT AIXO N'HAUREM DE PARLAR UN ALTRE DIA.

La Sala

EXTRATOS DE ACUERDOS DEL AYUNTAMIENTO PLENO

26 - agosto - 1982

En materia de urbanismo este Pleno adopta varios acuerdos:

- Aprobación definitiva de la primera fase del proyecto del complejo Polideportivo.
- Aprobación del proyecto de dotación de servicios a las zonas de Ses Rotges y Pescadores, de Cala Rajada.
- Aprobación proyecto de instalaciones permanentes en la playa de Son Moll.
- Recepción provisional de la Urbanización Torre de Canyamel.

El Pleno aprobó un aumento del 11% en las tarifas de agua, remitiendo el expediente al Excmo. Sr. Gobernador Civil para su aprobación definitiva.

En cuanto al expediente de tarifas de agua de Canyamel, se quedó sobre la mesa.

Se acordó convocar nuevamente la oposición para cubrir la plaza de Maestro de Obras y Sargento de la Policía Municipal.

A petición de la Asociación de Vecinos de la zona Font de Sa Cala, se solicita la colaboración de la Jefatura de Obras Hidráulicas para encauzamiento del Torrente de dicha zona.

En materia de Hacienda Local se aprueba la Cuenta del Patrimonio y el expediente de modificación de crédito para la adquisición de solares destinados a las oficinas de correos de Capdepera y viviendas sociales.

30 - septiembre - 1982

Tras dar cuenta de la dimisión como miembro del Consistorio de D. Francisco J. Terrasa Femenías, se nombra a D. Pedro Melis Garau como Teniente de Alcalde.

Así mismo se da cuenta de la dimisión de D. Nicolás Alzina Sancho como Teniente de Alcalde, y de D. Pedro Nadal Mestre como Delegado de Transportes y Comunicaciones.

El resto de los acuerdos se refieren a materia de Hacienda:

Se modifican las Ordenanzas Fiscales sobre el Cementerio y servicios fúnebres, servicio de ambulancia, inspecciones de vehículos y motores y gastos suntuarios.

Se aprueba la imposición de las nuevas Ordenanzas Fiscales sobre la prestación de servicios de alcantarillado y de recogida de vehículos de la vía pública.

Así mismo, en materia de hacienda se acuerda la modificación de crédito de varias partidas del presupuesto ordinario y de inversiones.

Se aprueba una gratificación a los miembros de la Policía Municipal.

1 - octubre - 1982

En sesión extraordinaria y con un solo punto en el orden del día es visto por el Pleno el problema de la extracción de arena de la finca de Son Jaumell.

Por unanimidad de los reunidos se acuerda:

- 1- Interesar de la Jefatura de Minas, la paralización de la actividad de extracción de arena.
- 2- Elevar el acuerdo al Gobierno Civil, Consell General e Insular y Subcomisión del Medio Ambiente.

7 - octubre - 1982

Se da cuenta al Pleno de la Aprobación otorgada por la Dirección General de Obras Hidráulicas al proyecto de saneamiento de Capdepera.

Se solicita, para su inclusión en el Plan Provincial de Obras y Servicios, el proyecto de iluminación de la Avda. Juan Carlos I.

Se da cuenta de la aprobación definitiva, otorgada al proyecto de urbanización Cala Mezquida, por la Comisión Provincial de Urbanismo.

Se acuerda el compromiso para aportar el 50% y los terrenos para la construcción de una Depuradora.

A petición de Profesores y Padres de Alumnos de la Escuela de Alzinar, se acuerda mejorar el servicio de limpieza del centro escolar.

Se da cuenta de los análisis practicados en las aguas de las playas, en las que no existe contaminación.

Se informa al Pleno de la problemática creada en las inspecciones de sanidad veterinaria, acordándose

dándose solicitar de los Organismos competentes que se reforme el sistema.

Se aprueba la cuenta General del Presupuesto Ordinario de 1981.

Para la construcción de las viviendas sociales, se acuerda ceder el solar, propiedad de este Ayuntamiento, al Instituto para la Protección de la vivienda.

Se acuerda adaptar el Repetidor de Televisión a las nuevas frecuencias.

Como consecuencia de la dimisión de D. Nicolás Alzina Sancho, como teniente de Alcalde, es nombrado para sustituirle D. Pedro Nadal - Mestre.

Se acuerda sancionar a los taxis de otros municipios que carguen viajeros en este término municipal.

Hem fet aquest número:

Joan Nebot

Mari Germa Melis

Joana Colom

Jaume Fuster

Biel Pérez

Ani Muñoz

Ma. Antònia Nadal

Pep Terrassa

Maria Vives

Joan M. Rosa

Margalida Rexach

Mateu Gili

Gori Mateu

Bolletí de l'Obra Cultural Balear

Capdepera-Cala Rajada

OCTUBRE 1982

Carrer d'Es Port, 43 - Capdepera

Dipòsit legal: P.M. 497/80

Imprimeix: Apóstol y Civilizador, Petra.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

COL·LABORACIONS

MATERIALS PER A LA NOSTRA HISTÒRIA

LES CRISIS DEL SEGLE XIX

Abans del segle XIX, la mentalitat de la gent del lloc de Capdepera havia seguit el seu propi camí, sempre recte i segur. La Naturalesa i tot quan passava en aquest món de Déu just tenia explicació a partir de la idea de que Déu era el seu creador. Déu ho ha fet així. L'Església, poderosa i influent, allisava els quatre bonys que poguessin sortir dins la comunitat.

Aquesta mentalitat, on tot encaixa tan bé i surt tan rodó, es trenca per primera vegada a l'any 1823 quan els partidaris de l'absolutista rei Ferran Setè acaben per la força amb el govern lliberal. Els lliberals són perseguits, empresonats o afusellats. Aquí, a n'el poble, l'Ajuntament és assaltat i saquejat, els lliberals perseguits i D. Sebastià Ferrer sofreix empresonament. Aquesta ruptura brutal fa evident l'existència de dues maneres d'entendre l'economia i la societat, de que hi ha dues mentalitats polítiques. Comença la liquidació de l'Antic Règim i entrem dins L'època Moderna perquè, a pesar de tot, el segle XIX serà el segle del Lliberalisme.

Desapareix el Tribunal de l'Inquisició. A parti d'ara, a la Justícia la faran, amb l'ajuda de Déu els homes. Els lliberals duen a terme la Desamortització, apareixen els diaris amb diferents punts de vista, neix l'escola com a institució pública.

A l'any 1873 és proclamada arreu de l'Estat Espanyol la 1 República. Hi ha una gran consciència crítica. A n'el poble cantavem:

Enguany els republicans
n'han aixecat bandera
i els neos les van darrera
com una guarda de cans.

Els neos són els conservadors recolzats per l'església. Els decidits republicans han aixecat la bandera de la llibertat, s'incorporen a la vida pública, aplaudeixen les heroicitats de'n Garibaldi, s'oposen al servilisme, !Pobres neos!
!Visca la Llibertat!

Com a conseqüència de la Revolució de 1868, la nova Constitució reconeix la llibertat religiosa. Aquesta decisió farà possible el que d'una manera molt localitzada (a Mallorca just es realitza a Ciutat i a Capdepera) tenguí lloc una altra ruptura: la religiosa.

Per aquell temps, una part de les classes populars havia abandonat les pràctiques religioses. A Capdepera mateix, just anaven a missa una de cada sis persones, la pràctica dels sagraments de la confessió i de la comunió era mínima. Aquesta situació no representava una ruptura perquè no hi havia manifestació, ni tal vegada intenció, de renúncia de la fe catòlica, més bé passaven de compromisos religiosos.

Uns capdeperins a l'any 1879 sí que realitzen una ruptura teològica i eclesiàstica amb la fe catòlica. Me referesc a n'els protestants. Això era molt greu perquè no hi havia activitat social i humana que no tengués un fons religiós; dins el concepte d'espanyol hi anava inclòs el concepte de catòlic; els hàbits, tant públics (per exemple el ball) com privats, estaven marcats per la moral catòlica; el cultiu de la terra; etc.

Capdepera demostrarà la seva maduresa acceptant aquesta ruptura i, endemés, crec que en varen sebre treure profit perquè provocaren el que amb els pocs anys que queden de segle passàssim a ésser un dels pobles més cults de l'illa.

Pep Terrasa.

Curolles d'un somiador

21. El paradís dels xafarders és l'infern de la confusió.
22. Pots plorar. Deixa que la teva ànima davalli humida pels teus ulls. Però que les teves llàgrimes tinguin el nèctar de la sinceritat i de l'esperança.
23. De molt poc te servirà tastar el plat de la cultura si el teu paladar està esgotat.
24. Fa molt de segles el cristianisme va santificar certes festes paganes. Les darreres corrents han paganitzat certes festes cristianes.
25. He rebut una carta anònima i he conegut que hi havia qualcú que me tenia por o me tenia enveja.
26. El coratge és la virtut dels qui tenen por, però, ja que són responsables, segueixen fent camí.
27. Els llocs i les persones adquireixen una bellesa suggerent davant els ulls del comiat.
28. Les idees són com l'aigua de la font; no és necessari sucarla, basta recollir-la quan surt, i donar-la als demés.
29. Hi ha un moment dins l'existència en que el vèrtex de la credulitat i el de la incredulitat es donen la mà.
30. Quan llegesc una idea que jo ja havia pensat, sent la impressió que hi havia qualcú amagat dins el rebost de la meva ànima.
31. Si observam els planetes des d'enfora, pensam que la seva superfície és uniforme i que els seus colors són iguals. Els satèl·lits artificials ens ofereixen una imatge més real: les superfícies són marcadament irregulars i els colors són abundosos i variats. Lo mateix passa quan ens apropam a les situacions humanes.
32. El dubte és la seguretat dels qui es reconeixen limitats.
33. Anant tot sol per la vida, te trobaràs amb la companyia de la frustració; cercant la companyia dels demés, te trobaràs amb tu mateix.
34. Els predicadors diuen la fe; els sants la viuen.
35. El creador té idees; el comerciant les ven.

Gregori Mateu

LA LLEI DE L'AMOR NO ÉS UNA LLEI SECA

Amb l'arribada al món del Verb (Joan 1, 14), de la Llum com un impuls realitzador de l'ordre volgut per Déu, la realitat queda de nou constituïda des d'aquesta possibilitat de salvació, el món queda santificat. Al contrari que per a altres religions de l'Orient, per a l'experiència de Déu expressada a la Bíblia el món és el lloc de salvació, el lloc on l'homo reb l'amor de Déu i els seus efectes benefactors (Joan 8, 1-11). Certament el món no és una vana il·lusió de l'ignorància que mor en morir el desig.

La Llum de Déu ja és arribada, però no en forma d'essència perfecta, no com una puresa d'uns homes que viuen separats del món i són tinguts per sants. La llum es fa present il·luminant, és visible en el comportament i l'actitud d'alguns homes respecte del món, és una actitud radicalment original sobre la terra que romp amb la lògica interessada de la supervivència i l'acumulació de béns. Sobre el món ha passat alguna cosa nova, de cop les persones han canviat realment. El món és el lloc on les persones, per el seu comportament, participen de la realitat i la naturalesa de Déu (Marc 1, 1-8), es van fent semblants a Ell.

La salvació té lloc sobre el món i inclou la totalitat d'aspectes de la vida de l'homo, però donant-li un sentit nou i desbordant de lliberació i solidaritat, amb el qual es realitza l'existència autènticament humana. La salvació és el fruit d'un tipus d'acció i comportament sobre el món, que crec que pot ésser anomenat amb la paraula "amor" (Primera Carta de Joan 4, 6-5,5).

El Verb ve al món en la forma del Fill per fer present l'amor i donar-lo com a criteri màxim de moralitat (Joan 13, 34; Mateu 7, 12; Marc 12, 28-34). La llei de l'amor

no és una llei seca perquè és l'única que dona esperança a totes les possibilitats amoroses de l'homo. És així que l'Evangeli ens dona una moralitat oberta sense impossibles "a priori", on l'homo existeix per ésser salvat i és lliure per a actuar, però sempre amorosament, fent present l'amor. La llei de l'amor no és negació ni prohibició, sinó que és pura afirmació del valor de la persona i d'un futur nou, que no sigui tan sols la prolongació lògica del present: de relació amb Déu, és a dir, d'amor real als altres.

A la llei de l'amor hi trobem tota la llibertat: d'acceptar les tradicions que són vehicle de comunitat, i de deixar-les quan siguin una limitació per al nostre amor. Crec que, en aquest sentit, l'Evangeli ens diu que per a Jesús hi havia altres coses més importants que l'obstinació en el compliment del dissabte jueu (Lluc 6, 1-5).

Mateu Gili

perquè ?

PER QUE preparant les eleccions generals tothom pensa i prepara les municipals?

PER QUE no ensenyen els nins de les escoles a conèixer i estimar els jardins de Ca'n March?

PER QUE l'any passat pagàrem l'impost de circulació el desembre i enguany en el setembre ja es paga amb recàrrec?

PER QUE n'hi ha que es presenten com a benefactors i no pensen a assegurar els seus empleats?

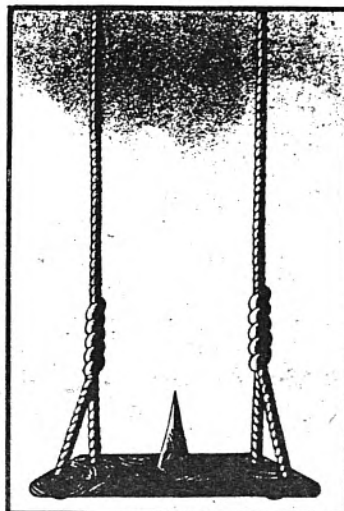
DURANT EL MES DE SETEMBRE...

Han nascut:

Maria Antònia Riera Ribot
de Josep i Maria del Carme.
Miquel Angel Gelabert Rosselló
de Francesc i Catalina.
Lluís Martín Gomila
de Joaquín i Antònia.
Valeriano Galdón Ramos
de Pedro i Valeriana.
Lidia Martínez Becerra
de Angel i Maria José.

Han mort:

Helga Enderlein
Gertrud Thielicke
Joaquín Rufo Merchán

INMUTABLE PLATJA

Dins la nit fortament tancada
per davall de les estrelles
les llargues ones es rompen.
Les ones esclaten amb la genuïna blancor
d'aquest moment meravellós on
la sabonera es superposa casi d'una manera sobrenatural
a l'incommensurable tenebra
de la mar i de la fosca,
de la fondària i del cel.
L'immutable platja mai m'havia mostrat
aquest contrast dels colors del món
on tot queda inclòs;
mai fins ara havia entès l'expressió
d'aquest llenguatge cíclic i clar;
ara és quan tot és vertaderament més petit
perquè ja està un poc més a prop.

Mateu Gili

Desports

- El mes passat, quan en Carrió encara no jugava, deiem que era un dels millors, precisament perquè no jugava.

- Ara que en Carrió ja juga, hem d'insistir en que es tracta d'un dels puntals de l'equip.

- Potser, un dels problemes fonamentals de l'Escolar actual, degut a la barreja de jugadors, sigui la manca de personalitat i la falta d'esquema de joc.

- Tenim l'impressió, i nos voldriem equivocar, que per alguns jugadors, l'Escolar no és el "seu" equip sinó un equip més.

- Els juvenils han tengut un començament de lliga ple de "dubtes".

- Pareix que "dubtassin" de les seves pròpies possibilitats.

- En la seva defensa, hem de dir que els sis equips als que s'han enfrontat estan classificats dins els set primers llocs. O sigui, els "ossos".

- Ho deim amb tota sinceritat, a noltros l'Artà no nos dona cap mal decap.

- Canviant de tema. Els nedadors estrangers que intentaren la travessia entre Mallorca i Menorca, no ho pogueren aconseguir degut al mal temps. Un altre pic serà.

- Un dia nos haurem d'ocupar del "Bowling". Convendrà.

- Coincidint amb la sortida d'aquest número, haurà començat la lliga de Petanca. Amb la participació del Club Cala Rajada, naturalment.

- Mos cauen bé els "petanquistes" perquè promocionen el seu esport sense cap mira posada en interessos particulars o econòmics.

- No tothom pot dir lo mateix.

- Un consell als directius del futbol local: "Freqüentau les tertúlies d'alguns bars del poble".

- Fent-ho així, aviat coneixerieu tots els mals de l'Escolar.

- I els remeis.

- És evident que en qüestions esportives, hi ha molts de pontífexs i pocs escolanets.

- Els alevins? Ja en parlarem. En principi, enguany esperam molt dels més petits.

- Els infants? Hauran de fer el cap viu. Esperam que conservin la categoria. Que no és poc.

- També tenim "Sub-21". Potser l'equip més oblidat. I no ho hauria d'esser.

- El Grup Excursionista (?) va devallar, el passat dia 10, el Torrent de Pareis, amb condicions meteorològiques adverses.

- En sortiren amb bon nom. Ningú se va rompre res.

- En parlam poc dels excursionistes. Malgrat moguin més gent que altres grups que presumeixen molt.